

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: O. Cernei
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, I. Cimpoi, A. Minciuna

Dosarul nr. 2ra-63/17

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Poiană Ludmila,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Poiană Ludmila împotriva lui Vidrașco Igor, intervenient accesoriu notarul public Pușcaș Constantin, privind revocarea declarației de renunțare la succesiune și prelungirea termenului de acceptare a succesiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Poiană Ludmila și a fost menținută hotărîrea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 04 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 15 octombrie 2015, Poiană Ludmila prin intermediul avocatului Enachi Vitalie (mandat nr. 0880326) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vidrașco Igor, intervenient accesoriu notarul public Pușcaș Constantin, privind revocarea declarației de renunțare la succesiune și prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 13 iulie 2015, a decedat tatăl acesteia, Vidrașco Mihail, fapt confirmat prin certificatul de deces nr. 2990 din 14.07.2015 eliberat de către OSC mun. Chișinău.

Succesori în drepturi au rămas copiii acestuia: Poiană Ludmila și Vidrașco Igor.

Indică că, la data de 28.07.2015, după decesul tatălui, reclamanta Poiană Ludmila s-a prezentat la notarul public Pușcaș Constantin, unde a fost deschis dosarul succesoral cu nr. de înregistrare 508863.

Potrivit informației cu privire la dosarul succesoral deschis, prin declarația nr. 4288 din 28 iulie 2015, autentificată de notarul Constantin Pușcaș, pîrîtul Igor Vidrașco a depus declarație de acceptare a moștenirii, pe cînd fiica decedatului - Poiană Ludmila, a renunțat la succesiune în favoarea fratelui, în baza declarației nr. 4287 din 28 iulie 2015, de asemenea autentificată de notarul Constantin Pușcaș.

Indică reclamanta că, pîrîtul Vidrașco Igor profitînd de starea morală precară a acesteia, generată de decesul tatălui, și anterior a mamei, a indus-o în eroare și a determinat-o pentru a depune declarație de renunțare la succesiune în favoarea sa, promițîndu-i că după obținerea certificatului de moștenitor îi va dona 1/2 cotă-parte.

Sustine că, ulterior a aflat că pîrîtul urmărește alte interese, acesta eliberînd procură pe un terț, căruia intenționează să-i înstrăineze averea moștenită.

Menționează reclamanta că pînă la decesului tatălui, ea a avut grijă de tratamentul acestuia, a administrat averea lui, iar pîrîtul a fost plecat peste hotarele țării.

Solicită reclamanta, declararea nulității declarației nr. 4287 din 28.07.2015 depusă de Poiană Ludmila la notarul Pușcaș Constantin, privind renunțarea la succesiune în urma decesului tatălui său Vidrașco Mihail, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii pe numele Poiană Ludmila în urma decesului tatălui său, compensarea cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 04 aprilie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Enachi Vitalie în interesele Ludmile Poiană împotriva lui Vidrașco Igor, intervenient accesoriu notarul public Pușcaș Constantin, privind revocarea declarației de renunțare la succesiune, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Poiană Ludmila și a fost menținută hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 04 aprilie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 15 noiembrie 2016, Poiană Ludmila prin intermediul avocatului Prutean Lilian (mandat nr. 0108266) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, cu aprecierea arbitrară a probelor.

La 08 decembrie 2016, notarul public Pușcaș Constantin a prezentat referință pe marginea recursului, relatînd circumstanțele a indicat în ceea ce privește starea morală a cet. Poiană Ludmila, lipsa de discernămînt sau lipsa de conștiință în momentul declarației nu a dat motive de suspecie și nici nu au fost invocate.

La 30 decembrie 2016, Vidrașcu Igor a prezentat referință pe marginea recursului, solicitînd declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 22.09.2016 (f.d. 140), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la

proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Poiană Ludmila nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Poiană Ludmila ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Poiană Ludmila se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță